

אני אוהבת בדיו לבנה

בְּעֶרְב לֹא מוֹעֵד, לֹא עֲתוּי,
הַזְכָּרוֹן פּוֹרֵץ מִמְצָחִי
מְבָרַח מִכָּלֵא אֶל כָּלֵא
מִפּוֹר, כְּמִשְׁבֵי הַרוּחַ שֶׁל אֶרֶץ.
נְשִׁימוֹתַי נִמְלָטוֹת מִתַּחַת לְצַעֲפֵי הַרְקוּם
בְּדִיו לְבָנָה
בְּזִמְרֵי מְבָרָחוֹת
צְבָעוּ – אֶל תִּשְׁאַלוּ, כְּגִפּוֹן, כִּיִּין.
וְכֹאשֶׁר צָנַח הַשֶּׁלֶג מֵעַל פְּנֵי
רְצִיתִי לְהִפָּרֵד מֵעֲלִיו
חִפְּשֵׁתִי, רְצִיתִי לְהִיּוֹת קוֹמָתוֹ
הַלְכָתִי מֵעַט כְּדֵי שֶׁתִּתְיַבֵּשׁ בְּגָרוֹנִי
הַסְּעָרָה.
כָּל הַמַּלִּים הָיוּ עֲצוּרוֹת
אוֹ אוֹלֵי כְּתוּבוֹת הָיוּ בְּדִיו לְבָנָה.
סִקְרָתִי אֶת הַהִיסְטוֹרִיָּה הָעֵרְבִית
לֹא מִצָּאתִי שׁוּם חֵלוֹם לְלוֹוֹתוֹ
הַתְּנַעֲרָתִי מִחֲדָשׁ:
כִּי צִד הוֹפֵךְ אֶתָּה לְבְדוּתָהּ?
כְּדֵי שֶׁאֲשָׂאֵר אֲנִי גֵרוֹן עֲצוּר
בְּשׂוֹדוֹת הַתְּעוּפָה שֶׁל תְּבַל, מִתְּנַעֲגַעַת לְמִשְׁבֵי הַרוּחַ שֶׁל אֶרֶץ
הוֹלְכָת, מוֹתִירָה אֶת אֶהְבְּתִי עִם כְּתוּבוֹת

שְׁאִינָן בְּנִמְצָא.

וְעֵינֵיהָ הַיְפּוֹת.

מְחַדֵּשׁ

רְצִינִי לְצִיר אֶת הַפָּנִים שֶׁהִשְׁחַחוּ

בָּהּ.

הַמּוֹלֶדֶת הַמְעֻנָּה הַסְתַּנְּנָה בִּינּוֹת לְרוּחַ

וּלְכַנְפֵי הַצְּפָרִים

בְּתוֹכִי

וְאֲנִי אֵין לִי אֶלָּא עוֹרֵי

וְחֵלוֹם בְּדִיו לְבָנָה

וְעֵינַיִם גְּדוֹלוֹת כְּכַרְמֶל.

כָּל אֲשֶׁר הָיָה בֵּינֵינוּ

קוֹמְתֵי הַנְּצֻבֹת

וּמוֹעֲדִים חוֹלְפִים

לְפִי שְׁעוֹן פְּלֶסְטִין.

אוּלֵי אַתָּה יָפָה בְּצוֹרְתְךָ הָאֲמִתִּית

אוּלֵי

אֶךְ אֲנִי מוֹצֵאת אֶת עֲצָמֵי דְמְעָה

עַל מְטַפְחָתָה שֶׁל אִמִּי שֶׁקְצָה בְּצַבְעָה

בְּאֵל-צַבְעָה

דְּמְעָה מִיְבֹשֶׁת עַל הַמְטַפְחָת.

לְכֵן אֲנִי אוֹמֶרֶת לָכֶם:

נִתְּוֵנָה אֲנִי לְפָרְיָהּ וּרְבִיָּהּ

יֹדְעַת אֶת הָאֲמִת

וְאוֹהֶבֶת אֶת הַמַּלְיִם הַרְקוּמוֹת עַל צְעִיפֵי הַנּוֹשָׁן

הַעֲרוּךְ לְזִנוּק יוֹמָם וְלֵילָה

וְאוֹהֶבֶת אֲנִי אֶת מְשִׁבֵי הַרוּחַ שֶׁל אֶרֶץ

וְהַתִּיבּוֹקוֹת בְּבִירוֹת וּבְסַכְנֵי

וְאוֹהֶבֶת אֶת סַעֲרֵתִי הַהֵרָה לְלֶדֶת

וְאֶת פְּרֵי הַרְמוֹן.

גליון 20, מרץ-אפריל 1980

מערבית: ששון סומך